

зруйнували склади з боеприпасами. Внаслідок детонації міни, снаряди та набой для гранатометів розлетілися на багато сотень метрів

Достатньо сірника, і все спалахне

На полях колишнього арсеналу просто неба, у спеку й у мороз зараз лежать 41 тис. т боеприпасів. Ходити цією територією можна лише по стежках, які позначені червоними стрічками. На розмінування решти території немає грошей.

— Ситуація дуже складна. Ми не можемо зайти на це міне поле й покосити там траву, — розводить руками міністр оборони Михайло Єжель. — Під час спеки вона висохла, стоїть, як порох. Достатньо сірника, і все спалахне.

На Харківському бронетанковому ремонтному заводі виготовили спеціальний пожежний танк для військових арсеналів.

— Узяли за основу сучасний український танк Т-64.

Військовослужбовець тримає снаряд на технічній території 61-го арсеналу в місті Лозова Харківської області. Загалом там розкидано 41 тисячу тонн боеприпасів

фото: Світлана ЗОЗУЛЯ

У нього броня, водомет нагорі, який розпилює воду на 100 метрів. Дистанційне управління доробляємо. Керувати ним можна буде на відстані 5 кілометрів. Події в Лозовій і Новобогданівці показали: для таких ситуацій потрібна принципово нова техніка, — каже головний конструктор заводу Микола Степанов. — Усе, що було раніше — то діжки на гусеницях. Вони одразу ж підірвалися й згоріли на мінних полях.

11 серпня через спеку в Лозовій припинили вивозити боеприпаси зі вцілілих складів. Раніше їх вивозили утилізувати в Київ та Шостку.

До кінця серпня з військового містечка мають відселити 45 сімей військовослужбовців та військових пенсіонерів. Вони живуть за 300 м від арсеналу.

— Ми й віримо, й ні, що це станеться. Два роки живемо в напівзруйнованих квартирах. Нічого не можемо добитися, — каже колишній головний інженер частини Олександр Зайка.

— Відселимо, — каже губернатор Михайло Добкін. — Є новий будинок у Лозовій. Там купимо 38 квартир. Для інших будемо шукати житло на вторинному ринку або пропонувати їхати до інших регіонів.

Через вибухи в Лозовій 2008 року згоріли кілька приватних будинків, ушкодило чотири школи і три дитсадки. За межі 3-кілометрової зони тоді вивели 4600 людей.

Світлана ЗОЗУЛЯ

у центрі серед дня +33...39°C,

14 серпня найнижчу температуру, +4,8°C, фіксували 1975 року в Тернополі. А найвищу, +37,6°C, 2008-го в Миколаєві.

Сильна злива пройшла 15 серпня 1969 року в місті Лубни на Полтавщині.

Україна купила детекторів брехні найбільше

малюнок: Володимир КУЗМЄВСЬКИЙ

УПРОДОВЖ семи місяців 2010 року Україна закупила найбільше серед країн Європи детекторів брехні. Це вже шостий рік поспіль. Про це говорить президент Міжнародної ліги поліграфологів Андрій Волик, 44 роки.

— Через кризу зросла кількість крадіжок із підприємств, шахрайств, зловживань. Працедавці перестраховуються. Бо українці звикли обдурювати, хапнути зайве на роботі, — пояснює Андрій Волик.

Найбільше використовують детектори комерційні структури. У компанії "Агро-А", яку очолює Андрій Волик, таких клієнтів 92%. Державні установи замовляють 1–2% перевірок, фізичні особи — 4%.

— Подружжя перевіряють вірність одне одного. А батьки перевіряють дітей — чи вживають наркотики, — додає поліграфолог.

У світі Україна третя за кількістю куплених детекторів, після США й Мексики.

— У США президент і члени конгресу щорічно проходять такі перевірки, — продовжує Андрій Волик. — У деяких країнах Європи перевірка — умова для роботи держслужбовцем.

Півроку тому менеджера банку **Наталію Баклаженко, 28 років**, підвищили на посаді. Вона керує відділом. Перед призначенням керівництво попередило: Наталія має пройти тест на детекторі брехні.

— Коли вперше сіла в крісло — було страшно, — згадує Наталія. — Спиляють, чи нічого не вкрала. Я-то не вкрала, але трушуся. Ану, як тіло зреагує якось не так і датчики зафіксують щось зворотне? Але все обійшлося. Питали про дитинство, особисте життя, роботу. Відповідала чесно. Після тесту прийняли на роботу.

Олена МАРЧЕНКО

Експерсії возять автобусом без даху

підняти брезентовий дах. Туристи розсідаються, їм роздають воду в півлітрових пляшках. Автобус від'їжджає о 19.00.

— Ой, хоч би провода не зачепить, — говорять дівчата на задньому сидінні. Відстань від верхівки автобуса до троллейбусних кабелів — метр. Їх можна дістати, якщо підняти руки чи підстрибнути.

На мосту Патона потрапляємо в затор

Їдемо вул. Ярославів Вал, Хрещатик, бульв. Шевченка, пл. Софійською та Михайлівською. На Лютеранській гілці впираються в лобове скло на другому поверсі. Відскакують і б'ють пасажирів на передньому сидінні. Ті встигають відхилити голови. Туристи фотографують Верховну Раду, парк Слави, пам'ятник Батьківщини-матері. Перехожі теж знімають автобус, сміються, махають руками.

— Це екстрим. Нам подобається, — каже **19-річна Олена Рогозіна**. Перед тим розповідала англійською про Верховну Раду подрузі зі Швеції.

— Англійська вимова екскурсовода — жахлива. Інколи сміюся, соромно. Сама перекладаю або розповідаю про місце, де проїжджаємо, — каже Олена.

На мосту Патона потрапляємо в затор. Із Дніпра дме вітер, але вниз ніхто не сходить.

— На вечірні програми бажано видавати пледи, бо холодно, — зауважує чоловікові Олексію **28-річна Ольга Селезньова**. Подружжя приїхало в Київ із Санкт-Петербурга.

— Для мене это новинка и диковинка. У нас в Питере такого нет. Хорошо бы еще носить, кроме воды, чай и кофе, чтобы согреться. Хотел услышать экскурсию на украинском. Все понимаю, для меня это не проблема, — обіймаючи дружину, каже **Олексій Селезньов, 30 років**.

Квиток коштує 70 грн, для дітей до 7 років поїздка безкоштовна.

Оксана ХУДОЯР

фото: Тарас ПОДОЛІН

з Європи.

метро-
их біля
екскур-

поверхові в Європі. Уніперсонал. Розповіді. Під час в'їзду. Під час в'їзду. Під час в'їзду.